

La editura NUMAI TU POTI

au mai apărut:

- Prima zi de grădiniță: Brr, mi-e frică! / Uau, mă simt super!

- O zi la grădiniță: Eu și emoțiile buclușe / Eu mă simt grozav aici cu prietenii mei mici

www.numaitupoti.ro

Adriana Nicoleta Zamfir

Nu știu ce să
cred acum,
Există sau nu
Moș Crăciun?

Ilustrații: Iulia Ignat

2019

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ZAMFIR, ADRIANA NICOLETA

De Crăciun eu vreau să fiu cu Îngerășul Auriu ; Nu știu ce să cred

acum, există sau nu Moș Crăciun? / Adriana Nicoleta Zamfir ; il.:

Iulia Ignat. - Ploiești : Numai tu poți, 2019

ISBN 978-606-94876-4-8

I. Ignat, Iulia (il.)

087.5

Nu știu ce să cred acum, există sau nu Moș Crăciun? / De Crăciun eu vreau să fiu cu Îngerășul Auriu

© 2019 NUMAI TU POȚI, Ploiești, România

Toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei lucrări nu poate fi reprodusă, înregistrată sau transmisă în orice formă sau prin orice mijloace, electronice sau mecanice, prin fotocopiere, înregistrare sau orice alt fel, fără acordul editurii.

Editor coordonator: Adriana Nicoleta ZAMFIR

Redactor: Ștefania POPIȘTEANU

Consultant de specialitate: Loredana MOCESCU, educator parental

Ilustrații și design copertă: Iulia IGNAT

Layout & DTP: NUMAI TU POȚI SRL

NUMAI TU POȚI

Sediu social: Aleea Streiului nr. 3, Ploiești

Comenzi și informații:

e-mail: office@numaitupoti.ro

www.numaitupoti.ro

Notă importantă:

Numele personajelor din această carte au fost alese întâmplător.

Orice potrivire cu realitatea este aleatorie.

Să fie adevărat ce-i spusese Bogdan?

Adrian era trist. Îi venea să plângă. De ce se simțea astfel?

Se gândi la ceea ce se întâmplase în acea dimineață la școală.

Atmosfera era una veselă. Copiii din clasa I făceau repetiție pentru serbarea de Crăciun. Ei pregăteau un program special, cu poezii, colinde și sceneta „Seară de iarnă”. Apoi urma să vină Moșul, să împartă cadourile. Acest moment îi plăcea lui Adrian cel mai mult. Ceea ce îl deranja era veșnica întrebare căreia nu-i înțelegea sensul: „Ați fost cuminiți?” Până la urmă, toți copiii primeau darurile de la Moș Crăciun.

– Tu ce dorești să-ți aducă Moș Crăciun, Adrian? îl întrebă Ramona.

Adrian o privi atent pe Ramona. Ochii ei erau ca două luminițe de Crăciun. Băiatul zâmbi.

– Eu vreau să primesc un Hoverboard. Mi-ar plăcea atât de mult! I-am rugat pe părinți să mi-l cumpere. Ei spun că este prea scump și că trebuie să am 9 ani împliniți.

– Probabil că au dreptate, adăugă Ramona. Părinții au motivele lor, sunt foarte grijulii cu noi, copiii lor. De fapt, cred că le e frică și lor de ceva... altfel nu ar vorbi așa ciudat...

– Mda, părinții au dreptate mereu. De-aia sunt părinți. Dar, stai, am o idee. Îi voi cere Moșului. El îmi aduce întotdeauna ceea ce eu îmi doresc. Dar tu ce vrei să primești, Ramona?

– Eu îmi doresc o păpușă care crește și mai mult TIMP, răspunse Ramona.

– O păpușă care crește? TIMP? se miră Adrian.

– Da, mai mult timp pe care să-l petrec cu ai mei. Eu trebuie să înțeleg că ei sunt foarte ocupați, că așa e viața, că banii se câștigă greu, că fac totul pentru mine. Exact ceea ce îmi doresc eu ei nu îmi dau: timp cu ei.

– AAA, tu vrei să stai cu părinții? întrebă uimit Bogdan, care apăruse lângă ei și auzise ultima parte a discuției. Eu nu vreau. Maică-mea și taică-meu se ceartă des.

– Da, eu îmi doresc să stau de vorbă cu părinții mei și să le spun cum mă simt. Noi petrecem momente foarte frumoase când suntem împreună. Dar asta se întâmplă rar, adăugă Ramona cu tristețe.

– Te înțeleg, încuviință Adrian. Și eu simt asta uneori. Doar că ei încep să mă întrebe de școală, de parcă școala este mai importantă decât mine. Aș putea să-i cer Moșului ca părinții să nu mă mai tot întrebe despre școală. Iar tu, Bogdan, îl poți ruga pe Moș să aducă liniște și iubire în familia ta.

Au râs cu toții.

– Ce Moș? Care Moș? Nu există niciun Moș! Voi mai credeți în așa ceva? interveni Bogdan foarte sigur pe el și puțin îngâmfat.

– Cum adică? zise Adrian.

– Ce vrei să spui? întrebă Ramona.

În acel moment, doamna a intrat în clasă și s-a făcut liniște. Copiii s-au dus la locurile lor.

– Dragii mei, mai avem o zi până la serbare și vom face repetiție. O să iasă excelent! Să nu ne facem de râs, ați înțeles? Să fiți cuminiți, ca părinții voștri să se bucure, iar Moș Crăciun să vină cu daruri. Altfel nu primiți nimic.

„Să fiți una”, „Să nu fiți alta”, „Dacă o să faceți, o să...”, „Dacă nu o să faceți, o să...”, se gândea Adrian. „Nu ar putea fi și altfel?”

Au repetat sceneta și totul a decurs foarte bine. Doamna era mulțumită.

– Ce ai vrut să spui mai exact legat de Moș Crăciun? îl întreabă Adrian pe Bogdan în pauză.

Bogdan, foarte grăbit, i-a răspuns din mers:

– Ce naiv ești! Tu și ceilalți care mai credeți... NU EXISTĂ MOȘ CRĂCIUN! Asta am spus.

– Ba da, există! Și vine în fiecare an, spuse Adrian, ușor indignat.

– NU EXISTĂ! ESTE O MINCIUNĂ! insistă Bogdan. Treaba ta ce crezi.

– Așa este, nu există, întări și Vlăduț. Părinții ne păcălesc, ca să fim cuminiți. Ei ne cumpără cadourile de Crăciun. Mi-a spus mie fratele meu mai mare.

Adrian a rămas pe gânduri.

Cum să creadă așa ceva, când el se bucură enorm de clipele minunate de Crăciun? De momentele frumoase când toată familia se pregătește de sărbătoare? Apoi vine Moș Crăciun cu daruri pe care le lasă sub brad.

Băiatul tot avea un mic ghimpe al îndoielii.

Orele s-au terminat. Adrian s-a îmbrăcat și a ieșit. Locuia foarte aproape de școală, doar traversa parcul.

Eu sunt ADRIANA NICOLETA ZAMFIR, sunt antreprenor, coach, trainer și speaker.

Cu ceva vreme în urmă, am primit un dar special, ca și tine: acela de a fi părinte. Eu sunt mama unei fiice minunate și extraordinare.

Am vrut să fiu o mamă bună, iar fiica mea să aibă parte de tot ceea ce este mai bun. I-am dăruit multă iubire, comunicare, educație, valori de viață, toate extrem de importante. Totodată, i-am dăruit cu generozitate, fără să-mi dau seama, și credințe limitative, mentalități și temeri, pe care și eu le-am moștenit, la rândul meu.

Ți s-a întâmplat vreodată, copil fiind, să fii nedreptățit, comparat cu alți copii, criticat, pedepsit pe nedrept sau ignorat de părinții tăi?

Ți s-a întâmplat să faci același lucru cu copilul tău?

Mie da. Interesant, așa-i? Cum repetăm anumite tipare, concepte de viață, cu toate că, de multe ori, ele ne-au condus pe noi, determinându-ne să NU ne dezvoltăm la adevăratul nostru potențial.

Ai avut vreodată senzația că ești un stejar adormit într-o ghindă?

Eu așa m-am simțit până de curând. Am primit multe lecții de viață, am făcut și greșeli pentru care m-am autocriticat și învinovățit, pentru unele având de plătit încă mulți ani de acum înainte. Nu am știut că a te dezvolta personal nu vine de la sine, ci este un proces intenționat care durează toată viața și care necesită să investești în tine.

Din fericire, m-am trezit și am decis că vreau să mă transform în stejar. Am răspuns la întrebarea: *Ce aș face dacă aș ști sigur că nu dau greș?*

Așa s-a născut proiectul NUMAI TU POTI, prin care vreau să-i ajut pe părinți să conștientizeze că au copii UNICI, că e important felul în care li se adresează, cum se comportă, că e important să empatizeze cu copilul, să-l ajute să-și cunoască și să-și gestioneze emoțiile, atât pe cele prietenoase, cât și pe cele mai puțin prietenoase. Cărțile pentru copii și alte activități educaționale sunt instrumentele prin care pot face acest lucru.

Părinte drag, cum ți-ai dori să fie copilul tău când va deveni adult? Știi că ești o inspirație pentru copilul tău?

Da, ești o inspirație continuă.

Cum să-l inspire este doar alegerea ta.

Adriana Nicoleta Zamfir

De Crăciun eu vreau
să fiu cu Îngerușul
Zurii

Ilustrații: Iulia Ignat

2019

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ZAMFIR, ADRIANA NICOLETA

De Crăciun eu vreau să fiu cu Îngerașul Auriu ; Nu știu ce să cred acum, există sau nu Moș Crăciun? / Adriana Nicoleta Zamfir ; il.:

Iulia Ignat. - Ploiești : Numai tu poți, 2019

ISBN 978-606-94876-4-8

I. Ignat, Iulia (il.)

087.5

De Crăciun eu vreau să fiu cu Îngerașul Auriu / Nu știu ce să cred acum, există sau nu Moș Crăciun?

© 2019 NUMAI TU POȚI, Ploiești, România

Toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei lucrări nu poate fi reprodusă, înregistrată sau transmisă în orice formă sau prin orice mijloace, electronice sau mecanice, prin fotocopiere, înregistrare sau orice alt fel, fără acordul editurii.

Editor coordonator: Adriana Nicoleta ZAMFIR

Redactor: Ștefania POPIȘTEANU

Consultant de specialitate: Loredana MOCESCU, educator parental

Ilustrații și design copertă: Iulia IGNAT

Layout & DTP: NUMAI TU POȚI SRL

NUMAI TU POȚI

Sediu social: Aleea Streiului nr. 3, Ploiești

Comenzi și informații:

e-mail: office@numaitupoti.ro

www.numaitupoti.ro

Notă importantă:

Numele personajelor din această carte au fost alese întâmplător.

Orice potrivire cu realitatea este aleatorie.

– Ce fericită sunt, mami, că vine Crăciunul! spuse Cătălina entuziasmată. Îmi vine să țopăi, cu toate că nu mai sunt mică. Simt bucurie și nerăbdare.

Mama zâmbi. Fiica ei, care avea 9 ani, exprima atât de ușor ceea ce simțea. Să-ți dai seama de emoțiile tale este un lucru extraordinar.

– Ei, ești într-adevăr bucuroasă. Și e minunat să vrei să țopăi, indiferent dacă ești copil sau adult. Ce anume legat de Crăciun te face atât de fericită, draga mea? întrebă mama.

– Ooo, sunt atât de multe lucruri! spuse fetița încântată. Îmi place că în casă miroase a... Crăciun, a cozonac și a brad. În seara de Ajun, noi suntem recunoscători pentru tot ce am primit de-a lungul anului, apoi ne punem dorințe pentru anul următor.

– Așa este, draga mea. Este foarte bine să ne vedem pe noi în situațiile dorite, să ne creăm povestea exact așa cum vrem să fie. Să facem asta cu iubire față de noi și, bineînțeles, față de ceilalți. Noi oferim celor din jur din ceea ce suntem. Continuă, te rog, draga mea fetiță! Ce te mai face să te simți fericită?

– Îmi place când împodobim bradul. Ornamentele de Crăciun sunt deosebite, dar cel mai mult îmi place Îngerășul Auriu, pe care îl punem în vârf. Eu, tu, tata și Mau suntem o echipă fantastică. Mai ales Mau. Stă pe frumoasa ei pernuță și ne privește. După ce bradul este gata, se așază sub el, chiar sub ornamentul în formă de clopoțel. Miaună de câteva ori și începe să toarcă. Cred că spune un colind pisicesc, chicoti fetița.

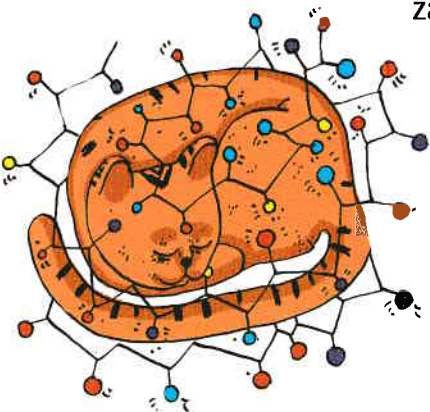
Mama zâmbi.

– Mau este o pisică foarte inteligentă și ascultătoare, adăugă ea. Mai este și altceva care îți place?

– Daaa, îmi place că primim colindători, iar colindele îmi fac

inima să cânte. Mă bucur că oamenii zâmbesc mai mult, sunt mai buni,

mai darnici, mai iubitori decât în restul anului. Toți îl așteptăm pe Moș Crăciun, ajutorul de nădejde al Spiritului Crăciunului. Ador când desfacem cadourile în dimineața Crăciunului, mami, și descoperim darurile frumoase.

Cătălina mai avea ea un motiv să fie atât de fericită. Era secret. Nimeni nu știa.

Mamei îi plăcea să stea de vorbă, să se conecteze cu fiica ei. Momentele petrecute împreună sunt atât de valoroase, sunt daruri pentru suflet.

– Așa este, Cătălina. Este o atmosferă de sărbătoare. Oamenii chiar se străduiesc ca în această perioadă să fie speciali. Cei mici, dar și cei mari, îl așteaptă nerăbdători pe Moș Crăciun, așa cum îl văd ei. Însă, dincolo de cadouri, sunt darurile cele mai importante, cele care contează cu adevărat: iubirea, bunătatea, încrederea, libertatea, posibilitatea de a alege. Întotdeauna avem de ales.

– Mami, pot să o invit la mine pe Alexia de Ajun? Locuiește aproape de noi și nu pleacă nicăieri de sărbători. Ne vom distra mai mult dacă suntem împreună.

– Înțeleg că îți dorești să o inviți la tine pe Alexia. Este bine să-l întrebi și pe tata dacă este de acord. Dacă el spune da, este necesar să-i propui acest lucru Alexiei. Ea vrea asta? După aceea, va trebui ca și mama ei să aprobe.

– Da, mami, așa voi face. Știu de la tine că oamenii trebuie să-și dorească cu adevărat un lucru ca să-l primească cu inima deschisă. Mie mi-ar plăcea atât de mult să vină!

Mama își îmbrățișă fiica și o mângâie tandru.

Tatăl ei a acceptat propunerea fetiței. Aceasta s-a bucurat foarte mult.

Alexia a fost încântată de invitație. Cătălina a văzut că în ochii prietenei sale parcă se aprinseseră două luminițe.

– Super tare! Îți mulțumesc pentru invitație. Vreau să vin. Îmi place să fiu în compania ta. Ești atât de veselă, iar veselie ta este molipsitoare. O voi întreba și pe mama.

Mama Alexiei a acceptat propunerea. S-a gândit că Alexia s-ar distra mai bine cu prietena ei, iar ea, ar putea să-și viziteze tatăl la spital. Sigur el ar fi bucuros. Bunicul Alexiei se afla acolo